

26. navadna nedelja C

*Prizadevaj si za pravičnost, za pobožnost,
za vero, ljubezen, stanovitnost in krotkost.
Bojuj dober boj vere, sezi po večnem življenju, v
katero si bil poklican. (1 Tim 6,11-12)*

Prvo berilo

Amos 6,1a.4-7

Gorje vam, lahkomiselni na Síonu, brezskrbneži na samaríjski gori! Poležavajo na slonokoščenih posteljah in se pretegujejo na svojih ležiščih, jedo jagnjeta od drobnice in teleta iz hleva. Derejo se ob brenkanju na harfe, mislijo, da igrajo na glasbila kakor David. Pijejo vino iz vrčev in se mazilijo z izbranimi olji, ne bolí pa jih Jožefov polom. Zato bodo zdaj korakali na čelu izgnancev in rezgetanje veseljakov bo utišano.

Drugo berilo

1 Timóteju 6,11-16

Ti, Božji človek, si prizadevaj za pravičnost, za pobožnost, za vero, ljubezen, stanovitnost in krotkost. Bojuj dober boj vere, sezi po večnem življenju, v katero si bil poklican in si to lepo izpovedal pred mnogimi pričami. Zapovedujem ti pred Bogom, ki vsem stvarem daje življenje, in pred Kristusom Jezusom, ki je pred Poncijem Pilatom dobro pričeval: Ohrani zapoved, da boš brez madeža in brez graje do prihoda našega Gospoda Jezusa Kristusa. Ob tem prihodu se bo ob svojem času pokazal blaženi in edini vladar, kralj nad kraljujočimi in Gospod nad gospodujočimi, ki ima edini nesmrtnost, ki biva v nedostopni luči in ga noben človek ni videl in ga ne more videti. Njemu čast in večna oblast! Amen.

Evangelij

Luka 16,19-31

Tisti čas je Jezus rekел farizejem: "Živel je bogataš. Oblačil se je v škrlat in dragoceno tkanino ter se dan na dan sijajno gostil. Pri njegovih vratih pa je lêžal revež, ki mu je bilo ime Lazar in je imel polno ran po telesu. Rad bi se najedel tega, kar je padalo z bogataševe mize, pa so le psi prihajali in lizali njegove rane. Revež je umrl in angeli so ga odnesli v Abrahamovo naročje. Tudi bogataš je umrl in so ga pokopali.

In ko je v podzemlju trpel muke, je povzdignil oči in od daleč videl Abrahama in Lazarja v njegovem naročju. Zaklical je: 'Oče Abraham, usmili se me in pošlji Lazarja, da pomóči konec svojega prsta v vodo in mi ohladi jezik, kajti strašno trpim v tem plamenu.' Abraham mu je rekel: 'Otrok, spomni se, da si v življenju dobil svoje dobro, Lazar pa prav tako húdo; zdaj je on tukaj potolažen, ti pa trpiš. Vrh tega je med nami in vami velik prepad, tako da tisti, ki bi hoteli od tod priti k vam, ne morejo, pa tudi od tam se ne da priti k nam.' Nato mu je bogataš rekel: 'Prosim te torej, oče, da ga pošlješ v hišo mojega očeta. Imam namreč pet bratov; naj jih posvarí, da tudi oni ne pridejo v ta kraj mučenja!' Abraham mu je dejal: 'Imajo Mojzes in preroke, té naj poslušajo!' Bogataš pa mu je odvrnil: 'Ne, oče Abraham, temveč če pride kdo od mrtvih k njim, se bodo spreobrnili.' On pa mu je dejal: 'Če ne poslušajo Mojzes in prerokov, se ne bodo dali prepričati, četudi kdo vstane od mrtvih.'"

V razmislek

Prvo berilo in evangelij današnje nedelje jasno pokažeta, da je življenje, ki ga oblikujemo v skladu z Božjo besedo, konkretni način življenja, v tem primeru življenje v solidarnosti z revnimi. Če bi življenje iz vere črpali iz pobožnih misli, rekov in liturgičnih vaj, bi bila ta vera malo vredna. Gre za ravnanje, ki izhaja iz živečega odnosa z Bogom in za spoznanje Boga v soljudeh. Današnji drastični primeri želijo to nazorno pokazati.

Kdo je bogati v naši pripovedi? Bogataš je vsakdo izmed nas. Vedno je človek, ki želi živeti svoje življenje samo zase. Njegova krivda ni v tem, da je bogat.

Njegova krivda je v tem, da ima oči samo za to, kar se tiče njega samega. Slepota oči prihaja iz slepote srca. V vsakem iz med nas tiči nekaj tega bogataša, če se ne predramimo zaradi stiske soljudi, temveč smo do njihove stiske ravnodušni.

Lazar je revni, nemočni, tisti, ki potrebuje našo skrb, tisti, ki je na slabšem kot mi sami. Vidimo, da bogataš ni poimenovan po imenu, temveč ime tistega, ki v svetu ni pomemben, ki je v naši družbi nepomemben. Tu dobi zaničevani ime, ki ima sporočilo – Lazar (po hebrejsko "Bog pomaga"). Bog gleda na ponižane, nemočne, izključene, izrabljene, pozna jih in jih kliče po imenu in jim s tem ohrani dostojanstvo, ne glede na človeško sodbo.

Mi smo hkrati revni in bogati – in kot revni in bogati smo odvisni od Božje besede, da ne bi zapadli v brezup in obupovanje, ali zgrešili smisel življenja zaradi ponosa in prevelike samozavesti.

Konec prilike pokaže, da ne gre za umrlega, temveč živečega ("brata"). Živeči imajo možnost prepoznati bistveno ("Mojzes in preroki"). Gre za odnos do tistih, ki nimajo enakega potenciala – tu lahko potegnemo povezavo z Amosom, ki se ne utrudi, da bi navkljub grožnji s procesom veleizdaje zahteval pravičnost in solidarnost. Preroška opozorila na neizogibne posledice nečloveškega načina življenja bi morala zadostovati, da spremenimo način ravnanja in odkrijemo tiste, ki čakajo pred našimi vrati zagrenjeni, obubožani, obupani, prestrašeni, bolni, zaskrbljeni na našo pozornost, toplino, sprejemanje, odprtost, čas... Izgovor, da tega nismo vedeli, ni opravičilo.